

و جاه یا بدواز و مستقام نیگوی رسد و بیوستگی با سلطان و از
بادشاه شغلها تمام شود **قره دریا** زده طالع

رضوانه علی بن حسین میگوید که هر دو بیت خراسان خراسانم و طاعت و طاعت
ملک استقامت و در وقت آفتاب و ماه و خورشید و در وقت برج
معلوم کردیم زمان ساعت و وقت دو رسد و در وقت خورشید و در وقت
آید احوال از طاعت سال جز در این سال نماند و در این سال نماند و در این سال
بست پنج سال میماند و نوروز جز که در این سال بسیار ضعف بخوبی آمد
بسیار کردیم خاصا از این سال تا بعد از آن سال که در این سال که در این سال
بسیار شد و در این سال که در این سال که در این سال که در این سال
و در این سال که در این سال که در این سال که در این سال که در این سال
چگونه خط به خط از حوادث ملک در این سال که در این سال که در این سال
بجز این نیستیم به پنج نفوس حاجت باشد از علم غلطه **سال که اگر نوروز**
روز یکشنبه باشد در این سال است و دلیل کند که در این سال در این
بود و باران بوقت آید و هیچ آن خوب نبود و سلطان وقت ضعیف
باشد و آفت طبع بدید که وقت و قوت لشکران در میان در این سال
گشت بچایی که بود و در این سال که در این سال که در این سال
چنانکه غاید نیاید و در این سال که در این سال که در این سال
سال با هر دم تنگ کرد اما زود بگذرد و هر که آنکه باشد ز سر را
طالع شصت و یکم غلام شد **اگر نوروز** و در شب باشد فرست دلیل کند
در این سال خراسان و بر نعت بود و بجانب خراسان فتنه و باران بسیار
و سبکها عظیم بر خیزد و در این سال که در این سال که در این سال
و در این سال که در این سال که در این سال که در این سال
میان بود و در این سال که در این سال که در این سال که در این سال
و فانی را آفت رسد و کشته شد دولت بود و باران که در این سال
مبار بود و بعضی جای بنگو باشد و بعضی جای نبود و در این سال

نوروز نامه خواجگان امام رحل محمود بن علی محمد عبدالحکیم تبریزی

صحت